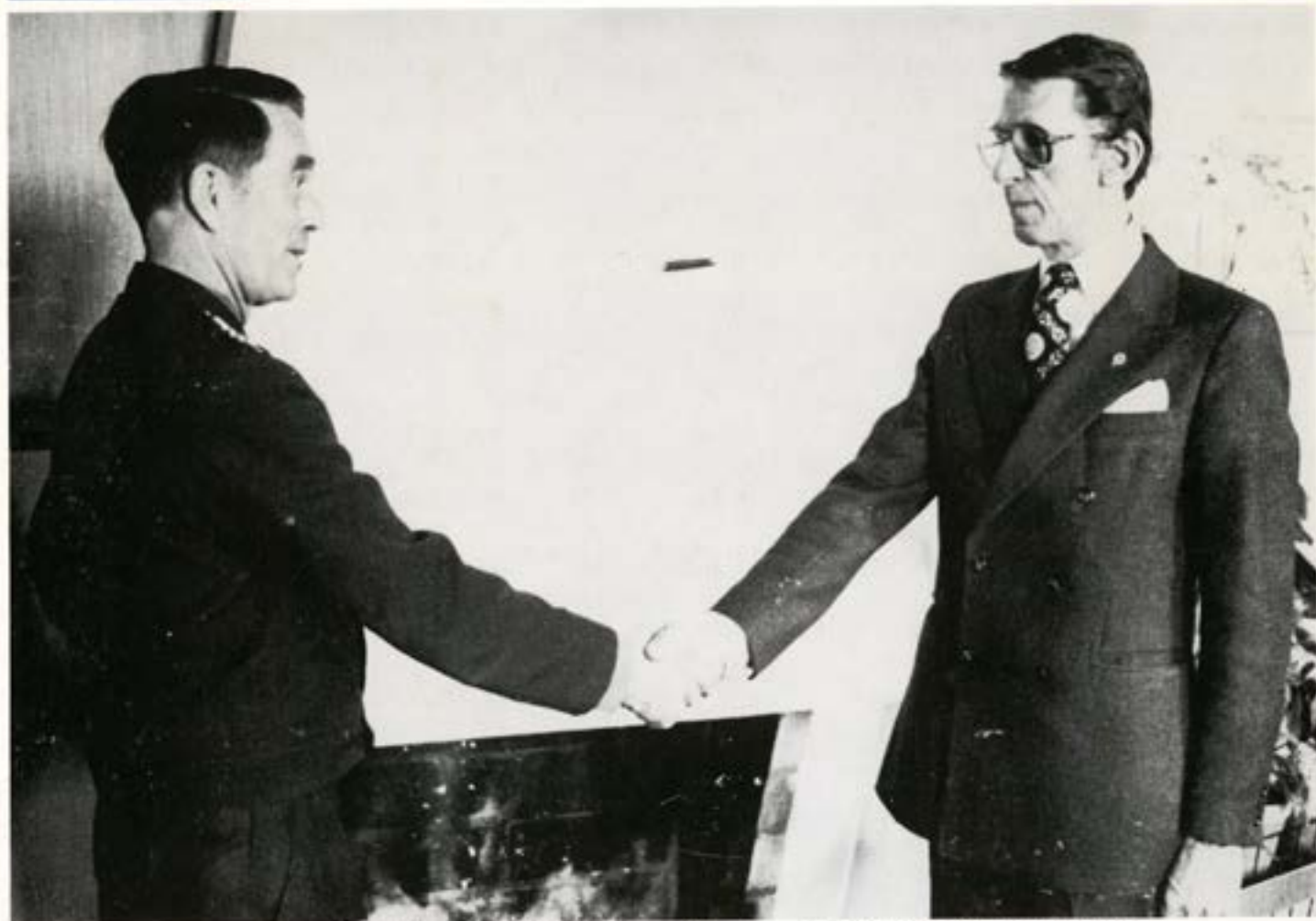

GÖTATRÄNGAREN

Pris 10 kr

1979

Ett handslag och ett "lycka till" inledde helt informellt regementschefsbudet mellan överste Gunnar Wikland (t.v.) och tillträdande regementschefen överste Yngve Ekman (t.h.).

GÖTATRÄNGAREN

Organ för Kungl Göta Trängregementets kamratföreningar i Skövde och Göteborg
Adress: T2, 541 01 Skövde Tel 0500-650 00 Postgiro 9 58 82-7
Redaktör och ansvarig utgivare: Kapten BENGT ÖMAN

REGEMENTSCHEFEN

Överste
Yngve Ekman

Som nybliven chef för Kungl Göta trängregemente är jag tacksam för att jag fått detta tillfälle att nå en större krets av Göta-trängare. Jag hoppas varmt att våra kamratföreningar skall kunna bestå och utvecklas. Mycket av effekt bygger på gott kamratskap mellan alla som är knutna till regementet liksom på gemenskapen mellan förband och bygd.

Mina kunskaper om regementet och om jobbet som regementschef är ännu magra. Någon programförklaring kan jag därför inte åstadkomma. Några reflexioner inför tillträdet kan väl ändå vara på sin plats.

Regementet är en väl fungerande organisation. En väsentlig uppgift för mig blir att medverka till att regementet får den arbetsro som krävs för ett gott resultat. Inga förändringar för förändringarnas skull!

Jag betonar detta bl a därför att vi står inför stora förändringar på många områden beslutade av statsmakterna eller överordnade myndigheter. En ny befälsordning skall genomföras. Våra krigsförband omorganiseras. En ny taktik skall introduceras. Samtidigt har vi en ogynnsam ekonomisk utveckling som tvingar oss till svåra anpassningar av vår verksamhet.

Det är min förhoppning att vi tillsammans skall kunna ta tillvara de positiva sidorna i de beslutade förändringarna och genomföra nödvändiga anpassningar på ett för regementet lyckosamt sätt.

Också när det gäller vårt sätt att arbeta tillsammans har det skett och sker förändringar. Medbestämmandelag och avtal präglar mycket av vad vi gör. Jag vill satsa på att medbestämmandet får en positiv utveckling och en reell innebörd för alla parter.

Detta aktualiserar också chefsrollen. Våra uppdragsgivare är ju hela svenska folket. Genom statsmakterna och överordnade myndigheter få vi ramar och regler för vårt arbete. Regementets anställda av alla kategorier liksom våra värnpliktiga under grund- och repetitionsutbildning har berättigade krav på att få sina synpunkter beaktade. Men också till vår omgivning - hemkommun och bygd - måste vi ta hänsyn.

Jag skulle med beklagande se chefen reduceras till en partföreträdare. Jag vill gärna betona chefens ansvar för helheten med en självklar skyldighet att väga in allas intressen vid besluten.

Som nybliven chef är jag beroende av allas medverkan. Jag vet att jag kan räkna på den medverkan. Jag hoppas att jag kan motsvara det förtroende jag fått.

Yngve Ekman

Redaktörens spalt

Ett sedvanligt och hjärtligt tack till alla som bidragit till 1979 års "Götaträngare".

Tacket kommer i år från en bävande och nervös debutant som redaktör.

Bengt Öman njuter sitt otium i Hjo som han aviserade i fjolårets nummer, men han har välvilligt ställt upp med råd och hjälp och icke minst med annonsanskaffning. Tack Bengt!

Att åtaga sig redaktörskapet för en så traditionell och kvalitativt högt stående kamrattidning som "Götaträngaren" har sina problem och tanken finns där alltid - hur skall det gå?

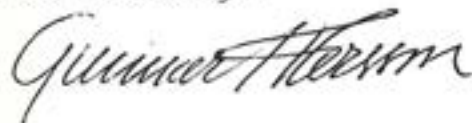
I förvisningen om att medhjälpare såsom Marianne Andersson, som alltid ställt upp och inte lämnat någon möda ospard för att göra en bra tidning, och Lennart Norén, som gjort rubriker och fotografierat, kvarstod vågade jag åtaga mig och jag är Er båda stort tack skyldig, utan Er hade nog en stencilupplaga legat obehagligt nära till hands!

Tack också till alla bidragsgivare och deras positiva inställning till tidningen trots det merarbete som utformningen av bidragen dock inneburit.

Till sist!

Du som läser "Götaträngaren", är den bra säg det till andra, är den dålig säg det till mig!

Med hälsningar

Kamratföreningens styrelse

Årsmöte 1978

avhölls i samband med Regementets Dag 10-28. 36 medlemmar ställde upp till förhandlingarna.

Överste Gunnar Wikland omvaldes till ordförande fram till sin avgång 31. mars 1979.

Som adjungerande ordförande från 1. april 1979 fram till nästa årsmöte valdes utnämnde regementschefen översten m m Yngve Ekman.

Styrelsen har i övrigt följande sammansättning:

Vice ordförande:

Rektor Gunnar Fridén

Sekreterare:

Fanjunkare Lennart Ehrling

Kassör:

Kaptен Bengt Öman

Övriga ledamöter:

Överstelöjtnant Gunnar R Nilsson

Kaptен Arne Molin

Direktör Anders Rapp

Leg optiker Folke Ahlström

Butikschef Jan-Eric Jansson

Krimkommissarie S E Niklasson

Direktör S-B Nävarp

Redaktör för Götaträngaren är kaptен Gunnar A Persson.

Ett regemente går ur tiden

Kungl Göta livgarde läggs ner 1980.

I samband med nedläggningen utges ett minnesverk över regementet. Detta verk kan beställas genom insättande av kr 95:- till Historiekommittén vid P 1, postgiro 92 51 11-7. Före 30. september 1979.

Överste G Wiklands summering

Efter drygt 10 år är det dags att göra en summering.

För mig personligen har det varit 10 händelserika och mycket stimulerande år. Förändringarna har varit stora och i många fall inneburit krav på nytänkande och omvärderingar. Om frånvaron av uppmärksammade och uppsplittrade konflikter mellan olika personalgrupper är ett mått på hur vi alla som arbetat på T 2, både anställda och värnpliktiga, lyckats med olika omställningar så tror jag vi kan vara nöjda med resultatet.

Men det gäller vid en summering, inte bara att se bakåt, utan också att försöka bedöma hur det som varit kommer att påverka framtiden.

Den fråga som väl idag dominerar intresset både hos försvarets anställda och medborgare i värnpliktsåldern är, hur kommer försvaret att se ut på 80- och 90-talen. För oss på T 2 är frågeställningen inte ny, eftersom vi under praktiskt taget hela 70-talet upplevt att framtiden tett sig oviss. Vi har fått lära oss att själva aktivt slåss för att överleva. Vill vi göra det också i framtiden vill jag peka på en faktor som vi själva kan göra något åt.

Det är den allmänna värnplikten som grundval för det svenska försvaret. Jag tror allmän värnplikt är en omistlig del av ett folkförsvar av den typ som vi idag har. Varje annan form av försvar skulle sakna den nödvändiga förankringen hos den svenska allmänheten som vill veta och känna att de försvarar sig själv. Men alla de som är beredda att säga ja till allmän värnplikt i framtiden måste också vara beredda att stå för att allmän värnplikt kostar pengar.

Det finns många instruktörer som skall avlönas, de värnpliktiga måste ha sådana ekonomiska förhållanden som är rimligt med hänsyn till löneläget på arbetsmarknaden och slutligen vi måste kunna sätta moderna vapen och annan materiel i händerna på våra värnpliktiga som ger förutsättningar för ett framgångsrikt försvar. Dessa tre bitar, löner, vplförmåner och materiel kostar pengar som är nödvändiga för ett framtida försvar.

Att sprida upplysning om detta sammanhang tror jag är det viktigaste arbetet för alla dem som aktivt vill arbeta för T 2:s framtid i Skövde.

Till slut ett varmt tack till alla, anställda och medlemmar i Kamratföreningen, för allt fint arbete och allt stöd under de gångna 10 1/2 åren.

G. Wikland

Avgående regementschef G Wiklands tal vid mottagningen av GU-bat på kaserngården

Kanske naturligt lämna ett jobb på grund av uppnådd pensionsålder med att säga några ord om samarbete mellan olika åldersgrupper.

Tror det finns få samhällen där man så ofta och konsekvent betonar hur gamla människor är. Tar man en tidning och läser om människor som inte är allmänt kända så får man mycket ofta åldersuppgifter med. Det kan handla om en 20-årig värnpliktig, 25-årig kvinnlig bilförare, officer i 30-årsåldern, förtidspensionerad industriarbetare i 50-årsåldern och företagsledare i 60-årsåldern. Det är väldigt noga att betona i vilken åldersgrupp vederbörande hör hemma.

Man kan verkligen ställa sig frågan varför det här med ålder anses vara så viktigt. En slutsats som man skulle kunna dra av detta är att vi tror att intressen och värderingar helt sammanhänger med vår ålder. Alltså 20-åringar umgås med 20-åringar och de kan prata med varandra och förstå varandra.

De som nått medelåldern bedöms ha andra intressen och göra annorlunda värderingar än 20-åringarna medan slutligen pensionärsgruppen betraktas som en ganska sluten enhet som mest ägnar sig åt att vårda sina minnen. Som en följd av detta betraktelsesätt accepterar vi sedan att det finns generationsmotsättningar och generationsfrågor som det inte går att göra något åt, där det inte är någon mening med att lägga ner tid och möda på att utjämna motsättningar och komma fram till bra gemensamma lösningar.

Jag tror det är mycket olyckligt i ett samhälle om den uppfattningen breder ut sig bland ungdomar, att de äldre är en samling förstenade, insnövade byråkrater som det är meningslöst att prata med samtidigt som de äldre tycker att ungdomarna i gemen är ovårdade, okunniga och omdömeslösa som det

inte lönar sig att prata med förän de fått lite livserfarenhet och mognad.

Här på ett regemente finns en stor bit av den vuxna åldersgruppen representerad. Vi har ett gemensamt utbildningsmål som vi skall nå. Det är därför viktigt att vi inte inför några konstlade och onödiga generationsbarriärer mellan oss. Jag tror att om man i olika åldrar verkligen anstränger sig att lyssna och förstå varandras synpunkter, åldersgrupperna emellan, skall man finna att vi kanske inte är så olika vare sig vi är 20, 40 eller 60 år som man ofta tycks tro.

Om jag vid det här tillfället skulle uttrycka en förhoppning så är det att ungdomarna skulle inse att de äldre inte bara har erfarenhet utan också är fullt kompetenta att förstå och värdera saker i nutiden och att de äldre accepterar att ungdomarna visserligen inte har erfarenhet men i övrigt är utrustade med både omdöme och gott förstånd. Om man bejakar det här så kanske vi så småningom kan slippa att få en del frågor klassade som generationsmotsättningar som det är meningslöst att försöka överbrygga.

Jag vill också utnyttja det här tillfället att säga tack. Till alla anställda vill jag säga tack för ett mångårigt gott kamratskap, för lojalitet och förnämliga arbetsinsatser, som varit av avgörande betydelse för utbildningsresultat och T 2:s anseende.

Till Er värnpliktiga framför jag ett tack för lojal medverkan i årets utbildning. Jag vill också framföra ett mycket varmt tack för den förnämliga gåva som av regementsnämnden i går överlämnades till mig. Den var mycket uppskattad.

Till slut önskar jag alla lycka till både i det fortsatta arbetet på T 2 och i Er egen personliga miljö.

Studieresa till USA augusti 1978

av Major Bengt Björkstrand

Artikelförfattaren

Luftlandsättning med fallskärm av en bataljon.

Sergeant som "försångare" under plutonens exercis.

Skarpskjutning med attackhelikopter.

Kvinnlig militär personal.

Detta är några för oss svenskar originella företeelser i US Army, som etsat sig fast i minnet efter en 17 dagars studieresa i USA med Militärhögskolans stabskurs sommaren 1978.

Nedan följer en liten reseberättelse i form av ett axplock ur de många minnen, som resan efterlämnat.

Färdväg:

Med svenskt transportflygplan (Hercules) via Island till Washington, där första week-enden tillbringades. Därefter en intensiv vecka med flygtransport varje dag, besök vid förband i ett antal stater i östra USA. Week-end nummer två i Orlando, Florida.

Hemfärd via Bermudas och Azorerna.

Besökta förband:

- Aberdeen Proving Ground, där tester och försök med ny materiel utförs
- Fort Knox (pansarcentrum)
- Fort Benning (infantericentrum)
- Fort Bragg (82. luftburna divisionen)
- Fort Rucker (arméns flygcentrum)

Dessa fem enheter hade åtminstone en sak gemensam: man var mycket angelägna och stolta att visa upp sina museer. Det kunde vara både intressant, rörande och stundtals också en smula påfrestande med de ganska långa pass, som ägnades åt dessa.

Något våra värddar var experter på var "briefings", med andra ord "orientering" om respektive förbands uppgifter, resurser, personal, ekonomi, traditioner o s v. Vi drog den slutsatsen, att besöksfrekvensen är hög och att man ofta "kör igenom" standardiserade genomgångar, vilket tog sig uttryck i en ofta förvånansvärt mekanisk uppläsning från manuskript och hög bildvisningshastighet. Rekord i detta avseende slog "de gröna baskarnas" briefing vid Fort Bragg. Den raka motsatsen upplevde vi vid Fort Rucker, där chefen själv, general Smith, svarade för en verkligt trevlig och personligt färgad mottagning.

Från vänster: Generalmajor Smith, Commanding General vid Fort Rucker, chefen för Fortkåren, öv 1. Runnberg, ingenjör- och signalinspektören, öv 1. Svandfeldt. Längst till höger skymtar chefen för Militärhögskolan, generalmajor Peyron (numera MB i milo NN).

Vid Fort Rucker fick vi vara med om ett "scenario", i vilket insatsen av arméns helikopterresurser belystes. Valet av "krigsskådeplats" och resonemanget kring det hela gav en klar antydan om den geografiska inriktningen: Centraleuropa.

Av de besökta enheterna skilde sig Aberdeen Proving Ground från de övriga genom att detta inte var ett förband. Här uppfylldes inte våra förväntningar. Ett stort stridsvagnsmuseum, lokaler och testanläggningar i all ära - det vi hoppades få se var förstått ny, modern materiel. Det blev inte så mycket av den varan. Efter en del "påtryckningar" lyckades vi förmå vår guide att glänta på en garagedörr och blotta det senaste stridsvagnsundret, XM 1.

Ett amerikanskt fort skiljer sig åtskilligt från ett svenskt regemente. De fyra vi besökte var alla som stora städer uppbyggda kring en militär kärna. Stora bostadsområden, sjukhus och affärscentra var vanliga inslag i denna stadsbild. I Fort Benning bodde 20 000 pensionärer! Över huvud taget fanns alla de funktioner, som ett modernt samhälle har att erbjuda.

Många soldater har familj och bor med sina anhöriga i tjänstebostad. Påfallande många soldater var färgade. Inga inskränkningar förelåg i möjligheterna att samtala med dem man stötte på. Både befäl och meniga verkade öppna, artiga och vana vid besök, även av utlänningar.

Ett imponerande intryck gjorde befälet på plutonsnivå. De sk drill-sergeants torde ha en mycket viktig ställning. År efter år tar de emot nya rekrytkullar, med vilka de lever och bor. De fem första veckorna övar man sju dagar i veckan kl 0430-2200 (något som av en hög officer sades "underlätta anpassningen till det militära"). The drill-sergeant's befogenheter verkade vidsträckta, tillrättavisningarna, t ex i form av framstupa armhävningar, utdelades och

underkastades prompt. Ordningen i förläggningarna var mycket god. Skåp och sängar var minutiöst inrättade i stora logement och golven var faktiskt skinande blanka. Hurdan är då disciplinen?

Det intryck man fick var väl att den för de nyinrycktas del var stenhård, medan de "äldre" soldaterna syntes föra en "bekvämare" tillvaro. Något mer ingående omdöme kan nog inte fällas.

Hur US Army's motsvarighet till vår befattningsutbildning kunde gå till fick vi ett exempel på i Fort Knox, där centraliserad utbildning av stridsvagnsbesättningar äger rum. Varje besättning genomgår en 14-veckorskurs. Denna kursverksamhet pågår oavbrutet året om! Utbildningsanordningarna var förnämliga, t ex en för körning, en för riktning, en för skjutning o s v. En specialinstruktör för varje anordning. Dessa instruktörer verkade naturligtvis oerhört kunniga.

Det roligaste befälet var nog den kapten på Fort Benning, som förevisade skjutning med stridsvagn, haubits och pv-helikopter för ett auditorium bestående av ett hundratal befälselever, anhöriga till dessa och ett par besöksgrupper, bland dem vi svenskar.

Det hela ägde rum på ett skjutfält i tryckande hetta. Vi åskådare var staplade på en läktare. Framför oss genomför sagde kapten en "enmans-show" (med ett stundtals obegripligt ordflöde för en svensk) som får åhörarna att vrida sig av skratt i en timme. Historier och gester "stjäl" hela föreställningen. Emellertid kunde man inte undgå att förundras över helikoptrarnas, t ex Cobrans, "smygande" framryckning, korta exponeringstid och perfekta träffsäkerhet vid eldgivningen.

Om något förband skall framhållas som mer intressant än de övriga, faller nog valet på Fort Bragg, "Home of the Airborne" och huvudkvarter för 82. luftburna divisionen, vars primära uppgift är att

Uppmärksamheten bland åskådarna till förevisningsskjutningarna vid Fort Benning var hundra procentig - men kanske mest ägnad förevisningsledaren, en teaterbegåvad kapten

med kort varsel kunna sätta in välutbildade elitenheter var som helst i världen. Under andra världskrigets slutskede svarade denna division för avgörande insatser på västfronten. Främsta slagnummer i förevisningarna var här ett exempel på psykologisk krigföring på stridsfältet, avancerad fallskärmshoppning, luftlandsättning med fallskärm av en bataljon och demonstration av "de gröna baskrarna".

För psykologisk krigföring visades en liten lätttrörlig enhet med bl a en terrängbil med högtalare. Från denna lyckades man "övertala" ett antal fientliga soldater - i det förevisade fallet "spelade ryssar" i sovjetisk uniform - på deras eget språk att ge upp motståndet och "byta sida". Denna förevisning gav ett rätt naivt intryck. Mer imponerande var signalspaningsfordonen med radiomottagare, bandspelare och tolkar.

Om den avancerade fallskärmshoppningen kan i korthet sägas: detta klarar elithopparna vid FJS väl så bra.

Magnifik var luftlandsättningen av bataljon, himlen var nästan för mörkad av fallskärmar. Lätta attackplan kretsade som vakande örnar kring luftlandsättningsområdet som skydd.

Kapten Pickett, chef för en avdelning vid Special Forces, Fort Bragg

De gröna baskrarna - eller Special Forces, som den rätta benämningen lyder - förevisade närstrid, bergbestigning, sprängning och överlevnadsmetoder i vildmark.

Våra egna "jägare" tyckte nog, att deras repertoar inte var bättre än vår. Men visst kunde man imponeras av den språkkunnighet, som de förevisade soldaterna gav oss smakprov på. Å andra sidan slås man lätt av misstanken, att dessa kunskaper inte är representativa för Special Forces som helhet. Det framgick emellertid, att dessa styrkor uppträder i mycket små enheter - patrull, grupp - långt in i fiendens territorium, bl a för att utföra sabotage och för att värva och stödja den inhemska motståndsrörelsen.

På Fort Bragg påträffades faktiskt en "trängare", nämligen en löjtnant som var chef för en saneringspluton i en intendenturbataljon. Han tillhörde ett Support Command, vilket ett kryptiskt litet märke på ena skjortärmen sades visa.

På Fort Bragg gjorde också en kvinnlig löjtnant ett starkt intryck på oss besökare genom att ta befälet och med kommandoröst hälsa oss välkomna till förläggningen, lämna orientering om många nyttiga angelägenheter och ge order om rumsfördelning.

Kvinnlig personal påträffades dock inte bara i sammanhang som detta.

Artikelförfattaren med två löjtnanter vid Fort Knox

Bl a på Fort Benning syntes stridsutrustade kvinnliga infanterister genomgå samma övningar som de manliga kollegorna utan någon som helst åtskillnad och som den naturligaste sak i världen.

Överallt blev vi väl mottagna. Förplägnaden var förnämlig och förläggningarn i VOQ (Visiting Officers' Quarters) var av hög hotellstandard.

Några fakta om US Army:

Personal

Varje amerikansk man mellan 17 och 25 år har militär tjänstgöringsskyldighet. Denna tjänstgöring utkrävs långt ifrån av alla. Det som i dagligt tal avses med den amerikanska armén är den aktiva eller reguljära armén (Regular Army). Vid sidan av denna finns reservarmén bestående av Army Reserve och Army National Guard. Reguljära armén är i princip en stående yrkesarmé av värvade. Men en särskild lag medger tvångsmässig utskrivning av personal till två års tjänstgöring vid de aktiva förbanden.

Utbildning

Utbildningen börjar med åtta veckors grundläggande soldatutbildning. De nyinryckta placeras på ett utbildningskompani bestående av fyra plutoner.

Efter den grundläggande utbildningen följer specialutbildning, som avser att bibringa soldaterna de färdigheter, som tjänsten inom deras truppslag kräver. Denna utbildning pågår åtta veckor. Därefter tilldelas soldaten ett visst förband och deltar sedan i förbandsutbildning och fortsatt enskild utbildning. Totala utbildningstiden omfattar 24 månader jämte 3 månaders repetitionsövningar.

Underhållstjänst

Den amerikanska armédivisionen består av en divisionsbas samt av ett antal stridande regementen och bataljoner. I divisionsbasen ingår förband för ledning, understöd och underhåll. Underhållsförbandet kallas Support Command (regementsstorlek). Här ingår bl a sjvbat, tpbat, rep- och bärgningsbat.

På lägre nivåer är det annars förbandschefen själv, som har ansvaret för underhållstjänsten. På kompaninivå leds underhållstjänsten under kompanichefen av dennes ställföreträdare tillsammans med ett befäl i kompanistaben (company supply sergeant).

Ett helhetsomdöme bör egentligen inte fällas efter ett - trots allt som förevisades - kort och ytligt besök. Men visst imponerar många befäl och soldater med sin självsäkra, öppna stil, visst kan man falla i trance inför en hangarplatta fylld med ett hundratal Herculesplan (att jämföra med våra resurser härvidlag, som kan räknas på ena handens fingrar). Mängden av förband, soldater och materiel är stor, anläggningarna är väldiga. Men man bör nog betänka, att denna krigsmaskin är avsedd att vid behov komma till verkan i världsdelar hundratals mil hemifrån med allt vad det kan innebära i form av transport- och underhållsproblem och psykiska och fysiska påfrestningar för personalen. Vad beträffar det rent kvalitetsmässiga synes faktiskt våra egna förband kunna uthärda en jämförelse.

"Trivselpengar"

När företagsnämndsavtal slöts 1968 så var en av de större ändringarna ett tillskott inom personalvården som omfattade all anställd personal och benämndes "medel för trivselfrämjande åtgärder".

Den arbetsgrupp ur personalorganisationerna som tillsattes, för att inkomma med förslag till aktiviteter, konstaterade snart att de regorösa bestämmelser om hur medlen kunde få disponeras enligt TF inte medgav alltför stora exklusiviteter, summan var heller inte så stor, kr 10:- per anställd.

En mjukstart skedde med en enkel bilorientering, buss för icke bilburna, till Udenäs Fritidsby där kaffe och tipspromenad med enkla priser genomfördes.

Nästa arrangemang blev däremot större, det omfattade buss till Brandstorp, båt till Visingsö, remma-lag på Visingsö innan väntande bussar i Gränna förde deltagarna till en utsökt middag på Esso Motorhotell i Jönköping innan sista delen av hemresan startade.

Ett helt lyckat arrangemang om än två budgetår gick åt till betalningen.

Så växlade under åren stora och små aktiviteter om vart annat. Ett försök med resa på Göta Kanal, från Töreboda till Karlsborg, blev så väl mottaget att 4 ytterligare omgångar i chartrad båt fick genomföras innan alla var nöjda.

Teaterbesök och personalfest för anställda med anhörig har under senare åren blivit huvudinriktningen. Så blev det fredagen den 30. mars 1979 då personalorganisationerna påpassligt planlagt en tillställning i Götasalen. Där fick anställda med anhöriga tillfälle hylla avgående regementschefen på dennes sista tjänstgöringsdag.

Det blev en klang- och jubelafton om än här och där en tår för något ögonblick skymde sikten hos en och annan.

Organisationerna uppvaktade med tal, blommor och gåvor och en rörd Gunnar Wikland tackade alla och envar innan det välsmakande middagsbordet bröts och dansen tråddes till musik av Svennex från Vänersborg.

Raden av hyllningar vid trivseltreffen inleddes av kompaniofficerarnas ordförande Harry Edsberg

samt följdes av plutonsofficerarnas Olle Simonsson

och FCTF:s
Ing-Britt
Savemyr

samt från sjuk-
avdelningen
Svea Berg

och köksperso-
nalens genom
"Meta" Erickson

Chefen för US Göte Bergerbrant överlämnade US förtjänstmedalj.

Efter de officiella hyllningarna framförde Gunnar Persson och Rolf Lundberg den mera informella hyllningsång som återfinnes i artikeln.

En allvarsam och rörd regementschef framför sitt tack till personalen för såväl hyllning som presenter. Han betonade särskilt det goda samarbete som han hela tiden upplevt såsom särskilt stimulerande i det ibland mycket tunga och svåra arbetet.

HYLLNINGSSÅNG

till Gunnar Wikland vid personalorganisa-
tionernas trivselafton i Göttasalen 03-30
framförd av Gunnar Persson och Rolf Lundberg

Melodi: "Till regementet kom jag ----"
gammal marsch- och soldatvisa

Text: Gunnar Persson

År 19-hundra 19, då såg Du dagens ljus
och redan första skriket sa:
"Här föddes det en militär
av annorlunda slag!"
Och det var sant och därför
har vi samlats här idag!

Till regementet kom Du
och svor en krigar-ed
att tjäna kung och fosterland
Du gjorde så och med.
I tjänsten var ju allting till behag
och nu när du går i pension,
vi samlas här i dag!

Din karriär var spikrak, den gick ju som en dans,
till chefsstolen på Göta träng
där snart Du Dig befanns
omgiven av problemen i detta Ditt mandat
och några hade säkert sett
"Ditt huvud på ett fat".

Som don Quijote Du kämpat har
mot alla och envar
som tänkt att T 2 flytta skall och sluta sina dar.
Med väderkvarnar, kommunalt-,
Du sökt liera Dig.
Men det gick inte alltid, Nej,
Men Vi högaktar Dig.

Men FFU den knäckte Du, i samarbete med
oss allihop, och GG han fick tänkvärda besked.
Av 40-mila steget
blev en flopp.
Och flyttningen blir minimal,
om den nu ens blir av.

Vi tackar Dig för vad Du gjort, i mer än tio år,
och hoppas att Du njuta får
av pensionerings-år.
Att hobbies Du kan odla
och filma då och då,
och njuta av Ditt OTIUM!
VI ALLA TYCKER SÅ!

Idrottsåret som gått

Duktigt trött spurtar Rolf Lundberg i mål till en sammanlagd 3:e plats.

5-dagarsorienteringen i Västergötland blev en stor framgång för idrottsföreningens Rolf Lundberg i klass H 43 B, där han belade en slutlig 3:e plats efter att ha varit bland de främsta varje dag.

Militärt arrangerade regementet MID V fälttävlan samt RegM motor för garnisonen och där tog åter Stellan Pihlemark och Sverker Blom hand om mästerskapet i bilklassen.

Handbollsserien för värnpliktiga såg åter skolkompaniet som segrare, men i år var det nära att rep/intkompaniet sprängt sig in i den sedan många år helt skolkomputerade serien.

Regementslaget i handboll hade ingen större lycka med sig i MID V-cupen utan blev utslagna i 1. omgången av KA 4, däremot tog korporationslaget hem årets korpcup i handboll innebärande att vandringspriset är T 2:s för alltid.

Skidstafetten mellan befälslag blev som väntat en affär mellan kompaniofficerslagen, där 1:a laget med endast 15 sek marginal slog 2:a laget.

Värnpliktsklassen vanns av tpkomp före sjvcomp.

Årets Vasalopp blev ett snabbt och även ett jobbigt lopp, täten hade rätt bra spår men längre ner i fältet blev det dagsmeja och därmed svåråkt. Segrartiden blev nytt rekord och därmed svårt att nå medalj (50 % på segrartiden).

Peder Eriksson och Kent Johansson gjorde ett bra lopp men missade ändå medaljen med 20 minuter.

Luftgevärsskjutning har blivit populärt i den ändamålsenliga övningshallen. Årets RegM hade samlat 105 skyttar och när finalomgången var avgjord stod Edin 4. komp som segrare på 583 poäng följt av 5531 Larsson 9. komp på 578 poäng och Granstrand 7. komp på 575 poäng. De "tio i topp" tävlingar som genomförts såg som lagsegrare i vpl-klassen 7. komp och som individuell segrare 5579 Johansson 7. komp.

I befälsklassen segrade fj Jensen följt av kn Fagerström. Lagtävlingen hemfördes av plutoff med komppoff på 2:a och regoff på 3:e plats.

Bildkavalkad från Regementets Dag

Del av den talrika besökarskaran vid samlingen på kaserngården.

Såväl nya fordon.....

som nya förbandsplatsen var livligt studerad. Åtskilliga besökare tänkte säkert på TV-serien "Mash" vid åsynen av förbandsplatsens gruppering.

Förundrade över mängd och utseende tar några kvinnliga besökare del av den personliga utrustning för den enskilde som demonstreras.

Även frivilligorganisationerna deltog med en informativ och klatschig skärmställning i övningshallen.

Vad vore ett besök på regementet utan möjlighet att få stå i kö?
Förvisso ingen matkö men näst intill, inköp av matkupong för middagsmålet pågår.

Två dagar i september

*Hur man blir trängjägare
av Kapten Stellan Pihlemark*

Varje år genomför vi på rep- och intkompaniet en sk jägarövning med de värnpliktiga. Vi - befälet - har då konstaterat att vi själva är väldigt osäkra på hur olika övningsmoment skall genomföras. För att undanröja denna osäkerhet beslöt vi att ha en egen "jägarövning" under de värnpliktigas övningsuppehåll i september.

Jag tog kontakt med en T 2:are i förskingringen, Ingvar Krancher på FJS i Karlsborg och bad honom ställa upp som instruktör, vilket han gärna gjorde.

Onsdagen den 6. september samlades en förväntansfull skara befäl på kompaniet för packning och lastning av utrustning samt transport till Karlsborg, där Ingvar Krancher och Harry Thornéus, FJS, mötte oss. De började med en genomgång om utrustning och klädsel och om hur man förbereder sig för marsch. Därefter var det dags att åka ut i Tiveden.

Vi fick först lära oss hur en jägargrupp framrycker och metoder för att vilseleda förföljare bl a virr-varr vilket innebär att man framrycker med större oordning än vanligt.

Och faktiskt lyckades vi återsamla alla igen efter virr-varret. Framryckningen fortsatte och vi kom fram till en väg som skulle passeras. Efter lite övning kunde vi ta oss över vägen både på linje och kolonn och trängjägargruppen kunde fortsätta mot den tänkta platsen för bas.

Väl framme där gjorde vi tält av våra regnskydd, fick en del praktiska tips i samband med matlagning och tillagade en efterlängtd lunch.

Sedan var det dags för lite sjukvårdstjänst, både teoretisk och praktisk.

Blöta kläder torkas lätt över spritköket.

Efter virr-varr. "Trängjägargruppen, framåt".

Även en jägare kan stuka foten. Ingvar Krancher lindrar besvären. Till vänster artikelförfattaren.

Studiebesök vid Jydske Trainregiment

av Tony Johansson

Måndag 10-23

Spänningen var stor och humöret på topp, när vi steg på bussen vid T 2.

Stunden var nu kommen, resan kunde äntligen starta till Jydske. Väl framme i Göteborg vid Sessankajen, steg 12 från GS 2 nyfikna furirer samt kn Edsberg, kn Floberg och fj Bengtsson av bussen. Kl 1235 kastade Sessanbåten loss från kajen.

Vi hade tur med vädret, så att den middag vi intog, stannade kvar i magen. 1545 steg vi av i Fredrikshavn. Befäl och en buss mötte upp vid kajen, förde oss i snabb marsch till Jydske Trainregiment, som ligger en bit utanför Aalborg.

Där blev vi visade till våra rum samt efter det en bit mat. Senare på kvällen var det välkomstkaffe på sergeantmässen. Vi träffade där en del av dom som var och besökte oss vid T 2. Efter kaffet var kvällen fri för egna aktiviteter.

Våra vänner tog oss till Aalborg, men en del av oss stannade kvar på sergeantmässen och pratade.

Tisdag 10-24

Dagen började med genomgång av hur en UH-bat är uppbyggd. Det svåra språket var ibland besvärligt, men överbrygdes med långsamma förklaringar. Efter genomgången var det rundvandring på regementet.

Vi fick bl a se deras Magirus-Deutz, en del vapen samt besöka deras körskola.

Dom har även ett museum, där det fanns olika dragkärror från början av detta sekel. Det var amkärra, sjv-kärra samt en likkärra.

En Villy-jeep var en annan sevärdhet.

Senare på eftermiddagen fick vi se när soldaterna tränade självförsvar.

En MP-grupp var uppställd med fordon och alla dess tillbehör.

Vi fick gå runt och ställa frågor och en löjtnant berättade för oss hur MP-gruppen arbetade.

Efter det var det hemmarsch till förläggningen, därefter middag. Kvällen var fri för egna aktiviteter.

Onsdag 10-25

Dagen började med en genomgång, för nu var det den dag som vi skulle ut och titta på en grupperad UH-bat.

Bataljonen var grupperad några mil nedanför Aalborg. Vi åkte ut med buss till vår första anhalt, som var ett försyningskompani (am, tp, drivm, int). Det var grupperat vid gårdssamlingar. Det första vi tittade in i var expeditionen. Där förklarades för oss hur man beställde am, drivm m m. Därefter åkte vi till ett stabskompani. Vi hade blivit inbjudna på något som heter fältfrukost, som vi inte visste vad det var för något. Men det visade sig vara ett stort tält där en del av bataljonens befäl hade samlats och intog lunch. Det var en verklig upplevelse att sitta där och ta del av fältfrukosten.

Därefter besökte vi ett sanitetskompani (sjv-komp) och till sist ett vedligeholdelsekompani (rep-komp).

Torsdag 10-26

Dagen var ägnad till shopping och sightseeing i Aalborg.

Vi började vid Aalborgs turistinformation, där en guide mötte upp.

Det vi fick se var bl a ett gammalt kloster, ett kvarter från 1800-tallets början, ett konstmuseum (ett besök som var uppskattat) samt ett besök vid Vendsyssel, där vi åkte på sandstranden.

På kvällen middag med enbart danska rätter. Dagen hade varit lyckat, inte visste vi att det fanns så mycket sevärt i Aalborg.

Fredag 10-27

På morgonen packade vi och städade våra rum. Lastade alla våra väskor i bussen och tog farväl av regementet.

Vi åkte vägen över Aalborgs flygstation, där vi tittade in och fick oss en lektion i hur en Starfighter är uppbyggd och fungerar. En grundlig insyn i hur pilotens utrustning och skyddsutrustning fungerar fick vi också samt packning av fallskärm.

Dags för färd tillbaka till Göteborg där buss väntade.

Det var en samling trötta furirer och skolbefäl som steg på.

Avslutningsvis kan man säga att det var en intressant och rolig resa.

Vi hoppas att ett fortsatt utbyte kan fortsättas inom kommande NBO:s ram.

Forts. från sid. 16 Stellan Pihlemarks artikel

Nils-Erik Andersson hade trampat snett och stukat ena foten. Lite idrottsteip applicerat på rätt sätt gjorde underverk.

Mätta, belåtna och omplåstrade var vi redo att gå ut och spana. Nu gällde det verkligen att ha barnasinnat kvar.

Smygande, krypande och ålande gällde det att fastställa fiendens gruppering och hur bevakningen var ordnad. Det var lika roligt för gammal som ung att krypa och åla så kottar och barr sprutade i mossan. Dessutom lyckades vi lösa våra uppgifter utan att bli upptäckta.

(Fallskärmsjägarsoldater markerade fienden).

Och därmed var första dagens övningar slut och skymningen började falla.

Nästa dag började med omgruppering till Hammarnäset där vi först genomförde jägargrupps eldöverfall mot fientliga underhållstransporter och sedan jägarplutons överfall mot stabsplats.

Det är ju inte ofta vi befäl får öva stridsskjutning med skarp ammunition så det var ett mycket nyttigt moment och resultatet skäms inte heller för sig. Därmed var den planlagda delen av jägarövningen genomförd och nöjda med oss själva åkte vi in till Karlsborg för en gemensam avslutningslunch.

Efter lunchen bjöd Ingvar och Harry på en liten överraskning. De förflyttade oss till FJS träningshall där vi fick en liten lektion i fallskärms hoppning. Vi hoppade ur flygplansattrapper och övade landning tills mun var full med sågspån. Därefter var det marsch till hoppturnet som antrades med spänd förväntan. En del bleknade redan i trappan upp, en del bleknade inte förrän de stod upp i dörren och en del bleknade inte alls. En del gjorde bra hopp, en del gjorde hopp, en del knäade ut och en del kom ut med hjälp av en lätt spark i baken, men alla kom ut. Väl återsamlade på marken kunde vi med ökat självförtroende tacka Ingvar och Harry för två trevliga, roliga, intressanta och givande dagar. Jag kan försäkra att det var en glad och uppsluppen stämning i bussen hem.

Dessa två dagar gav oss inte bara en inblick i en jägares tjänst. De har blivit ett minne för livet och har också ökat kamratskapet mellan kompaniets befäl.

Tack Ingvar och Harry.

Det var vi som gjordet. Stående från vänster: Kent Wahlgren, Stig Fredriksson, Sven Aronsson, Bengt Anderberg, Thor-Leif Runesson, Anders Ekman, Jonny Asp, Joakim Tarland, Leif Arvidsson, Ingvar Krancher och Rune Gillgren som tagit bilderna. Knästående från vänster: Nils-Erik Andersson, Stellan Pihlemark, Sverker Blom, Leif Ljung, Helmut Bädicker, Harry Thornéus och Tore Wedell.

35-årsjubileum 1943 års volontärer

av Fanjunkare Hans Jensen

1943-års volontärer samlade med stf skolchefen Sven Broberg i mitten och till vänster och bakom honom skymtar Hans Jensen

Lördagen 1978-09-30, så nära inryckningsdagen som möjligt för 35 år sedan, samlades 1943-års volontärer på T 2 för att avhålla traditionell 5-års träff. Vår åldersklass har samlats vart 5:e år sedan 10 år efter inryckningen. Detta är ett av många lojalitets- och sammansvetsningsbevis som hör samman med denna kull volontärer, vilka kom till Skövde och T 2 1943 från Kiruna i Norr till Ystad i Söder. Kullen var osedvanligt stor beroende på de svåra arbetsmöjligheter som erbjöds en ung man under 2:a världskrigets sista del, av c:a 500 sökande till T 2 det året antogs 120 volontärer. Av dessa gick 85 genom furirutbildning med godkända betyg. Åren efter krigsårens slut ljusnade arbetstillfällena på den civila sektorn, av de 85 furirerna stannade ett 30-tal kvar i kronans tjänst, ett 20-tal blev poliser, ytterligare ett 20-tal gick till andra kommunala och statliga verk och återstoden började civila anställningar av skiftande slag.

Våra Jubiléumsträffar har varit välbesökta, således kom drygt 50 % av kullen till de tre första träffarna, därefter har

"Följer han texten, männe?" undrar kvällens värd Rolf Holm när Hans Jensen läser telegram och hälsningar från när och fjärran

styrkan glesats ut något, men fortfarande är våra sammankomster väl förankrade hos ett sammansvetsat gäng på 45 personer.

Årets sammankomst hade programlagts av följande kommitté: Rolf Holm, Tage Persson, Lennart Norén, Lennart Ehrling samt under-tecknad.

Vi samlades på Plutonsofficersmässen över en smörgås och en kopp kaffe mellan kl 1300-1500, varefter logi tilldelades i kasern II. Därpå förmedlade undertecknad en lektion i modern skjututbildning i gamla ridhuset numera benämnt Övningshallen T 2. Det var förvånansvärt med vilken snabbhet dessa grånade gentleman lärde sig hantera ett av dagens moderna utbildningshjälpmedel. Klockan 1600 tog Tage Persson emot på 4. kompanis lektionssal, gamla GS 2 våning. Han föreläste om nya befälssystemet vid försvarsmakten, en god och givande orientering om vad som komma skall, åhörarna fick tillfälle att fråga och diskutera varierande ting.

Klockan 1800 samlades styrkan på Reg- och Kompoffmässen där Rolf Holm tog emot med en välkomstdrink därpå följde sedvanlig fotografering utförd av en ung pressfotograf så att vårt eget "proffs" på

detta område Lennart Norén för en gångs skull fick vara med på bild. Därefter vidtog en festmåltid, ärtor med fläsk, en gammal krigar- och folkrätt och till detta sedvanligt dricka.

Tal hölls, tungbanden lossnade och snart var alla närvarande inbegripna i förtroliga samtal om gamla tider och episoder från svunnen tid.

Efter måltiden följde kaffe och fludium i salongen.

Under fortsatt gemyt rann tiden snabbt iväl och vid 2400-tiden hade den omtänksamme mässofficeren löjtnant Kent Johansson, "Tyltas" Torsten "pöjk" vaskat fram en pytt utan ägg men dock välsmakande och god blev avslutningen på en trivsamt aften.

43-orna travade till kasernen där de flesta stiftade bekantskapen, inte med halmmadrassen, men väl med över- och underslaf.

Vid 02-tiden sov de flesta och ljudlig snarkning förnamns på de flesta logement.

Revelj kl 0830 söndag vållade inte nämvärt besvär för någon, de flesta var i duschen redan 0800. En kraftig och välsmakande frukostlunch intogs i regementets matsal. Därefter samlades vi till regmuséet där Ebbe Åkesson tog emot oss med sedvanlig pondus. Vi fick återuppliva bekantskapen med trängsoldatens utrustning förr och nu, ett mycket uppskattat besök. Därefter embarkerade vi en stor buss fördd av Plutonsofficersföreningens ordförande Johnny Naréus och en rundtur i Skövdes omgivning följde.

Vi stannade till vid "Alphyddan" numera Billingeus, en rundvandring i terrängen avslutades med ett besök i den vackra Lukas-kyrkan på bergskanten.

Färden fortsatte till Lövsjötorp där undertecknad gav en orientering om Sveriges senaste och modernaste skyttecentra.

En imponerande anläggning tyckte de flesta. Några fick också tillfälle att avlossa skarpa skott med armégevär 7 (CG-63)

mot den elektroniska utrustningen. Lennart Boberg visade att de gamla takterna från pistoltävlingar m m satt kvar och nådde imponerande 43 poäng på fem skott.

Efter detta ställdes färden åter till T 2 där smörgås och dryck väntade på Plutonsofficersmässen vilket var sista punkten på programmet.

Återstod det smärtsamma ögonblick då vi åtskiljdes efter angenäm samvaro, önskade varandra god hälsa och framgång i vårt dagliga värv samt ett återseende nästa gång - 1983.

FRÅN KASSÖREN

BETALA IN AVGIFTEN SÅ SNART
SOM MÖJLIGT!

ALLA FÅR INBETALNINGSKORT.

HOPPAS ALLA ANVÄNDER DET.

POSTGIRO: 9 58 92 - 7

ANMÄL EV NY ADRESS!

Trängens marscher

KÖP KAMRATFÖRENINGENS NYA GRAMMO-
FONSKIVA "TRÄNGENS MARSCHER"

BETALA IN 50:- KR PÅ POSTGIRO
9 58 82 - 7. "SKIVA" PÅ TALONGEN.

SKIVAN KOMMER OMGÅENDE.

Lite nostalgi

Redaktören har tagit sig friheten bläddra bakåt i Götaträngaren och bland alla fina bidrag har nedanstående saxats från årgång 1957.

Erfarenheter från mc m/42 med smeknamnet "Albin"

Några elever ur plutchskolan ger goda råd

Av "The T 2 trafich team"

"Gamle Albin, den bäste här i världen..." för att nu alludera på en icke helt okänd gammal visa. Nåja, så kan man ju alltid uttrycka sina känslor så här efteråt i godan ro, men hur orden föll där ute i skogens mörker bland avslitna wirar och slaka kedjor, det lämpar sig inte att återge i tryck.

I beaktande av utståndna vedermödor, dristar vi oss att i arv till våra, i lycklig okunnighet svävande efterföljande nedteckna följande goda, men dyrt, ack så dyrt, köpta erfarenheter.

Soldi Albin

Denna instruktion är avsedd för förare av mc m/42 och innehåller i stort sett endast sådana uppgifter som äro speciella för denna mc.

Soldatinstruktion för Albinförare 1957 års upplaga, fastställes.

Skams undantag den 10.5.1957

På nådigaste befallning

Knaslund

Knislund

Slå Fast

Drag åt

Albin består av en samling järn- och metallskrot efter ett visst system (?) anbringat kring en motor av fabrikat Albin.

Vikt: Minst 200 kg, med trfsoldat c:a 451,3 kg eller så.

Aktionsradie: Om Gud vill och stjärten håller c:a 15 mil.

Bränsleförbrukning: Ganska fantastisk.

Maxhastighet: C:a 60 km/tim (officiell uppgift).

Trafiksoldaten med sin käre "Albin" (Teckning av befälseleven Per Uddén)

Marschhastighet: C:a 90 km/tim.

Acceleration: Håhå, jaja.

Hjul: Två, med moderna pneumatiska däck. För övrigt är Albin försedd med ett flertal, för att inte säga otal, bultar och justeringskruvar vilkas dimensioner vida överträffar de i svenska marknaden förekommande nyckelviderna.

Härmed är vi inne på materielvården.

För vårdandet använder sig trafiksoldat av hammare, mindre kul- och sk materialvårdsschema på vilket står uppfört ett 40-tal vårdpunkter. Efter varje punkts utförande sättes ett kryss i motsvarande ruta på fordonskortet.

"Albin har en yta motsvarande Vänerns"

Punkt ett är rengöring av Albin. På grund av de många fristående delarna har Albin en yta motsvarande Vänerns. Detta bidrar till att försvåra denna punkt och även till det faktum att en ren Albin sedan 1942 aldrig blivit sedd. En annan punkt är kedjornas sträckande, något som betydligt underlättas av de praktiska exentriska kedjehjulen. Resten av materielvården bedrivs med en penna och små handrörelser varvid

pennan framställer ett prydligt kryss.

Slarvar man med vården av Albin blir han mycket besvärlig att umgås med, medan en välskött Albin kan vara både kvick och rolig. Men även en välvårdad Albin kan ha sina sidor, varför vi för folkhälsans bevarande vill ge några råd till trafiksoldat.

10-tons bärgare till misströstande trafiksoldat

Motorn startas genom att bensinkranen öppnas, reglagen för luft och tändning inställes samt kickstarten nedtrampas.

Motorn bör då starta. Om icke, misströsta ej, underhållsgruppen förfogar över 10-tons bärgare. Försök ej springa igång Albin för då springer han ifrån dig.

Försök aldrig starta Albin då han inte själv vill. Han blir då genast sur.

Försök aldrig ensam ta Albin av stödet. Han faller då alltid åt fel håll, varvid du visserligen själv kommer i överläge men lätt fastnar i ett järngrepp.

Försök aldrig ensam resa fallen Albin. Han utnyttjar då sina 200 kg och du kommer genast i underläge.

Sparka ej på Albin för då sparar han tillbaka. Hans humör kan emellertid mildras något med det s k tändningsreglaget.

Efter denna presentation av ert blivande fortskaffningsmedel, hoppas vi att ni kommer att trivas väl med er Albin.

LÄTTARE ATT BLI MEDLEM

STYRELSEN HAR BESLUTAT EN REDAKTIONELL ÄNDRING AV STADGARNAS PARAGRAF GÄLLANDE MEDLEMSKAP.

"MEDLEM KAN VAR OCH EN BLI SOM ÖNSKAR STÖDJA FÖRENINGENS VERKSAMHET"

MEDLEM BEHÖVER ALLTSÅ INTE HA TJÄNSTGJORT PÅ REGEMENTET, HUSTRUR, BARN, FAR OCH MOR, SYSTER OCH BROR, MORBRÖDER OCH FARBRÖDER, MOSTRAR OCH FASTRAR, FÄSTMÖR M FL. ALLA SOM VILL KAN BLI MEDLEM.

NU VÄNTAR STYRELSEN EN FULLSTÄNDIG INVASION AV NYA MEDLEMMAR.

BENGT ÖMAN

Trängens marscher

KÖP KAMRATFÖRENINGENS NYA GRAMMOFONSKIVA "TRÄNGENS MARSCHER"

BETALA IN 50:- KR PÅ POSTGIRO 9 58 82 - 7.

"SKIVA" PÅ TALONGEN.

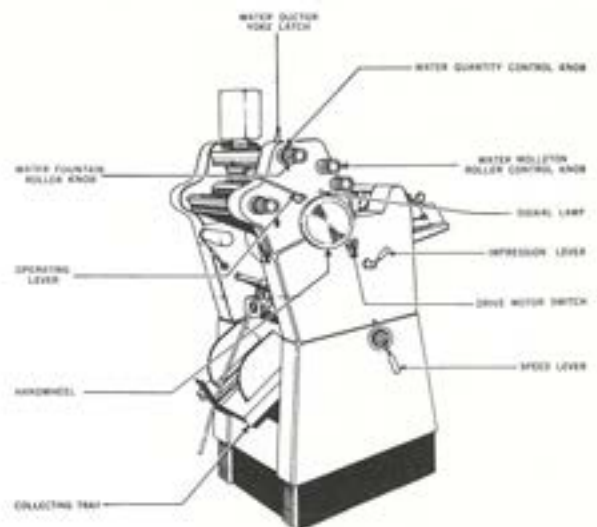
SKIVAN KOMMER OMGÅENDE.

Reflexioner på min värnplikt

av Lars-Uno Olausson

Artikelförfattaren

Offset-maskinen går sönder.
Beställningarna hopar sig.
Regementsordern måste gå i tryck.
Man slår en signal till Underhållsskolan.

- Kan ni trycka upp regon åt oss.
- Tyvärr så är vår maskin ur funktion.
- Ja, det är inget att göra åt.
Tack i alla fall.

Nästa samtal går till Budcentralen på P 4.

- Har ni möjlighet att trycka upp vår rego. Det är nämligen så att vår maskin har gått sönder.
- Ja, vi kan göra det, men det blir mycket dåligt tryck för vår maskin är lite trasig.

Så blir det då K 3:s tur att få en påringning.

- Jo, det var från T 2.
Har ni möjlighet att trycka regon åt oss. Vår maskin har nämligen gått sönder.
- Jag vet inte. Vår fanjunkare har gått ut, men han kan väl ringa när han kommer tillbaka.

Så kan det gå till när det knyter ihop sig riktigt på budcentralen på T 2. Det ordnade upp sig till slut i alla fall.

Vi fick trycka regon på milostaben.

Jag har gjort min värnplikt som handräckningsman på T 2. Budcentralen blev min arbetsplats efter de tre utbildningsveckorna. Där fick jag lära mig offsettryck och efter det att ålders-

gruppen före mig ryckt ut så blev jag förste-tryckare. Det har varit ett roligt jobb även om arbetsmiljön inte är den bästa och det kan bli väl jobbigt emellanåt.

Fin kontakt med befälen

En av de stora fördelarna med placeringen på BudC är att man får en bra kontakt med så gott som samtliga befäl på regementet. Alla ifrån regementschefen i toppen till den yngste överfurir ute på trupp kommer någon gång in på budcentralen. Efter ett tag lär man känna de flesta och det kan uppstå riktigt roliga samtal. Naturligtvis så finns det både bra och dåliga befäl, men i efterhand så är det bara de trevliga minnena som lever kvar.

Varför ser man ner på oss malajer

En oroande tendens (för att använda ett fint språk) är den avundsjuka, som är riktad mot oss malajer. Många som är placerade i utbildningskompanier ser på oss som ett gäng med myglare. Det är trots allt på grund av fysiska skäl som de flesta blir handräckningsmän. Detta är ett faktum som många har svårt att acceptera. Främst är det väl för att vi så gott som har fasta arbetstider.

Men det är klart att vi tar ju alltid tillfället i akt att tala om hur vi ser på det hela också. Ett uttryck som säger det mesta är:

"Om 11. kompaniet är borta blir det kris, om något av de andra är borta blir det mindre matkö". Överdrivet, säger många. Men, tänk efter. Sopkörning, postgång, kasernvård, transporter m m. Vi malajer har trots allt ganska betydelsefulla uppgifter. Detta är också en fördel med uttagningen som handräckningsman. Men vet att man har en uppgift. Om du är borta en dag så märks det direkt.

Varför så lång tid

Något man frågar sig är varför vi skall behöva göra så lång värnplikt. Vi har utbildning i tre veckor. Under den tiden får vi lära oss skjuta, hälsa, marschera, köra lastbil m m. Efter dessa veckorna blir vi utplacerade på våra respektive arbete och blir servicepersonal. Man tycker att det borde räcka med sju månader även för oss. Nej, vi skall göra våra repetitionsmånader i anslutning till grundutbildningen. Under våra repetitionsmöten får vi betalning enligt de dagsersättningar som är fastslagna inom försvaret. De få procent av övriga värnpliktiga som senare får göra repetitionsmånader får 90 % av sin civila inkomst i ersättning.

Vi gör alltså en ekonomisk förlust. Vi skrev en insändare och frågade om detta till Värnpliktsnytt och fick till svar att det beror på att många kommer direkt från skolan och därför inte har någon inkomst att göra beräkningar på. Därför hade man satt gränsen vid 44 kronor. Men varför inte låta dessa få 44 kronor/dag, men låt övriga som tidigare haft jobb och får ändra hela sin livsstil under värnplikten en chans att få drägliga ekonomis-

ka förhållanden.

De gör repetitionsmånader som endast ett par procent av övriga värnpliktiga behöver göra.

Förflyttning till P 4

Ett annat orosmoln som dök upp på himlen i slutet av min värnplikt var att man skulle flytta över kasernkompaniet till P 4.

Vi skulle alltså bo, äta frukost och middag på P 4.

Sedan skulle vi efter frukost transporteras i bilar och bussar till T 2, där vi skulle jobba samt äta lunch.

Var skulle vi höra hemma?

Vilken läkare skulle vi gå till?

Varför detta flackande fram och tillbaka?

Som tur är för kommande handräckningsvärnpliktiga så ser det inte ut att bli någon förflyttning. De höga farbröderna har väl insett hur dumt deras förslag var. Värnpliktiga och befäl var helt eniga här på T 2 och det hade nog kunnat bli ett svårt motstånd att bryta ner.

Jag har haft det bra

Jag har varit privilegerad under min värnplikt.

Jag bor i Tidaholm, som ligger endast tre mil från Skövde. Detta har inneburit att jag pendlat mellan hem och T 2. Under en period var jag också bosatt i Skövde och hade lumpen som ett jobb. En sak har jag också fått lära mig. Man måste acceptera situationen som den är. Naturligtvis skall man protestera mot grejer som man tycker är fel. Naturligtvis skall vi jobba för att få reglerad arbetstid och bättre betalt.

Men det är inget man kan räkna med att få behållning av själv utan det blir ju de framtida "krigarna" som får nytta av detta.

Jag menar att man inte får gräva ner sig för att man får 14 kronor om dagen och ibland har kvällstjänst.

Om man gör det så tror jag man får mycket svårt att klara av sin värnplikt.

T 2 ett bra regemente

Innan jag ryckte in fick jag höra att T 2 var ett bra regemente och det är något jag kan ställa upp för. Visst får man stå i matkö länge ibland men det är det värt med tanke på den mat som väntar.

Befälen är i stort sett bra. Undantagen bekräftar regeln. En bättre regementschef kan vi inte få. Fråga representanterna i regementsnämnden så får ni höra.

Överste Wikland lägger ner ett stort arbete på att besluten skall träda i kraft.

Äntligen MUCK

När man går här den sista tiden så längtar man bara efter att få komma härifrån.

Man säger att aldrig kommer jag att sätta min fot i den här hålan mer.

Men när man fått lite distans till det hela kommer man väl underfund med att man egentligen hade det ganska bra. Åtminstone hade jag det.

Trängens marscher

KÖP KAMRATFÖRENINGENS NYA
GRAMMOFONSKIVA "TRÄNGENS
MARSCHER"

BETALA IN 50:- KR PÅ POSTGIRO
9 58 82 - 7, "SKIVA" PÅ TA-
LONGEN.

SKIVAN KOMMER OMGÅENDE.

MEDLEMSKAP

DE REVIDERADE STADGARNA
INNEBÄR ATT ALLA SOM ÄR
INTRESSERADE OCH VILL
STÖDJA KAMRATFÖRENINGENS
SYFTE KAN BLI MEDLEM.

FÖRENINGEN HAR ETT LITET
ANTAL KVINNliga MEDLEMMAR,
MEN SER GÄRNA ATT DET
BLIR FLER.

OM ALLA GÖTATRÄNGARENS
LÄSARE HJÄLPER TILL MED
ATT SKAFFA FLER MEDLEMMAR,
KAN VI GÖRA EN BRA FÖRE-
NING BÄTTRE.
TACK!

SEKRETERAREN

NÄR DET GÄLLER
HÅRETS VÅRD

vänd Eder med förtroende till

Ekman's

HERR- och DAMFRISERING

Mariestadsvägen 17 (mitt emot Götsalen)

Telefon 157 65 - SKÖVDE

FÄRDIGBLANDAD BETONG

levereras av

Z-BETONG AB

A. Zachrisson

Telefon Skövde 333 00

BETONGSTATION I:

Skövde tel. 0500/167 85

Falköping tel. 0515/101 10

Tibro tel. 0504/220 02

Schönborg & Söner

BENGT SCHÖNBORG

Rådmansgatan 24 - SKÖVDE

Telefon 103 52, 805 88

Utför:

BYGGNADSPÅTSLAGERI

TAKMÅLNINGAR

GROVPLÅTSLAGERI

SMIDES- och SVETSNINGSBETEN

Telefon 130 76 Bengt Schönborgs bostad

RÄTT ADRESS

för

HERRARNAS

KLÄDKÖP

Torggatan 11 (vid Sandtorget)

Tel.
155 52

Tel.
112 25

— KVALITETSKLÄDER TILL LÄGRE PRIS

Hagstens Järnhandel AB

SKÖVDE

Telefon 165 15

Säljer:

SPORT- och HUSHÅLLSARTIKLAR

JÄRN - MASKINER - REDSKAP

CYKLAR

**GYNNA
VÅRA
ANNONSÖRER**

PROFFS PÅ FRITID

Intersport
Skövde

SANDTORGET, tel 0500/101 52

Glasögon som
rättar sig efter
dagsljuset

UMBRAMATIC

Finns hos din optiker

ZEISS

West Germany

Stor sortering
av
**Moderna
glasögonbågar
Kikare
Barometrar
Skytteglasögon**

**KONTAKT-
LINSER
tillpassas**

AHLSTRÖMS

Optik AB

RÅDHUSGATAN 1
SKÖVDE

(Mitt emot Domus)

FOLKE AHLSTRÖM · Leg. optiker SOR

HANS AHLSTRÖM · Leg. optiker SOR

Tidsbeställ pr telefon 0500/155 00 – så slipper Ni vänta.

KALLELSE

till ordinarie årsmöte på T2 lördag 10-27
klockan 11.00.

Program:

Årsmötesförhandlingar enligt stadgarna.

Vidare kallelse kommer icke.

Regementets dag går av stapeln samtidigt.

Kvalificerade ytskydd Erfaren personal Fullgott resultat Ekonomiskt på sikt

FASADER	Fullständigt program, avfärgning, beläggning, stuckarbeten, tilläggsisolering
TAK	Komplett system för underhåll av papp-, plåt- och eternittak
GOLV	Från dammbindning till högklassiga UPC-behandlingar
BALKONGER	Tätning och renovering av skadade balkonger
GRUNDER	Isolering och tätning inifrån av läckage
INNERTAK	Antikondensbehandling
FÖNSTER	Aluminiumbeklädnad som eliminerar behovet av regelbunden målning

Under försommaren 1979 gör vi bland annat följande arbeten:

Vartofta: 7 villor	Örebro: Oxhagenområdet
Falköping: Kv. Guldsmeden	Norrköping: Kv. Almen
Skara: Eccoverken	Brf Nygården
Källeskolan	Linköping: Uttergatan 2
Torgbrunnen	Valdemarsvik: Folkets Hus
Mariestad: Vasavägen 1-21	Mönsterås: Stiftelsen Hyresbostäder
	Eksjö: Kullagårdsskolan

Tala med Roland Andersson eller Sune Sivander: 0500-116 59, 839 79; Tony Tell: 019-657 12; Herbert Eklöf: 013-11 21 78; Peter Swanborg: 011-16 42 20; Pertti Karmaa: 0382-103 46; Bertil Ankarstrand: 036-645 58.

YTAB

YTBEHANDLINGAR I SKARABORG AB